

A Fővárosi Ítéltábla a Czegléd és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: Dr. Fodor Tímea ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és a II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2018. december 18. napján kelt 40.P.23.958/2018/7. számú ítélete ellen az I-II. rendű alperesek részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 7.500 (hétezer-ötszáz) forint + áfa másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy az alábbi helyreigazító közleménynek a ... internetes oldalon ... napján közzétett „...” című cikkének hasonló módon és terjedelemben, közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül 5 napon belüli közzétételére olyan módon, hogy az eredeti linket a cím alatt, a lead felett legalább 30 napig elérhető módon, vagy addig, ameddig az eredeti kifogásolt cikk elérhető, és egyidejűleg a közzététel napján 24 órán keresztül jelenítse meg a főoldalon a címet a cikkben alkalmazott betűtípusban és méretben: „Helyreigazítás: **felperes neve** valótlanságot híreszteltünk.”

„Helyreigazító közlemény:

... napján a ... online felületen közzétett „...” című online cikkünkben valótlannul híreszteltük, hogy a cikkben nevesített ... **felperes neve** barátnője, ezzel szemben a valóság az, hogy ... és felperes neve nem barátnők, egymással semmilyen kapcsolatban nem álltak”.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 30.000 forint + 8.100 forint áfa, mindösszesen 38.100 forint ügyvédi munkadíjat mint perköltséget, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felszólítására a Magyar Államnak 36.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

Az ítéletének indokolásában ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 499. § (1) bekezdését és a Kúria PK. 14. és PK. 15. számú állásfoglalásait.

Megállapította, hogy ... napján az I. rendű alperes szerkesztésében „...” címmel cikk jelent meg a ... elnevezésű internetes sajtótermékben. A cikk azt közölte a felperes vonatkozásában, hogy „régóta közeli barátja” ..., akivel szemben nemzetközi pénzmosás miatt emeletes vádat, és az ... körözi. A kereset és ellenkérelem tükrében azt az állítást kellett az alpereseknek bizonyítani, hogy a felperes és ... közeli barátok, azonban az alperesek sikertelenül kísérelték meg a perben ennek bizonyítását. Ezért azt állapította meg, hogy a valótlannal tényként állított közeli barátnői kapcsolat helyreigazításra köteles az I. rendű alperes.

A helyreigazítás szövegét a felperes kereseti kérelmében foglaltakhoz képest eltérően állapította meg, és mellőzte a közleményből azt a kijelentést, hogy ... felperes neve egyáltalán nem ismeri, vele soha nem találkozott, mert a bizonyítási eljárás eredményeképp nem lehetett megállapítani, hogy a felperes nem találkozott soha életében a cikkben állított személlyel. Mivel az alperesek a baráti kapcsolat tényét nem tudták bizonyítani, ezért szükségesnek tartotta a helyreigazító közleményben rögzíteni, hogy a felperes és ... nem barátok, egymással semmilyen kapcsolatban soha nem álltak, mert a cikk éppen a barátság tényét állította és hangsúlyozta. Megállapította, hogy ezen tartalmú helyreigazítással valósul meg annak tisztázása, hogy a felperesnek és ... egymással nem volt semmiféle jelentőséggel bíró kapcsolata.

Megállapította, hogy a felperes nem módosíthatja keresetét a helyreigazítási kérelemben kért helyreigazítási módozat tekintetében. A ... weboldal főoldalán 24 órán keresztül történő megjelenítésre vonatkozó kérelmével nem térhet el a keresetlevelében írtaktól. A bíróság hivatalból, belátása szerint állapíthatta meg a kereset és az ellenkérelem korlátai között a helyreigazító közlemény tartalmát és közzétételének módját a valótlansággal azonos körben történő nyilvánosságra kerülés biztosítása érdekében. Rögzítette, hogy a PK. 15. számú állásfoglalás I. pontja és az Smtv. 12. §-ának (1) bekezdése szerint határozta meg a helyreigazítás módját és időtartamát az internetes sajtó technikai jellegű sajátosságaira és a felperes kérelmében írt „azonos módra” figyelemmel. Az aktuális lapszám megjelenése napjával azonosan, egy teljes napon át történő figyelemfelhívás biztosítja, hogy az eredeti cikket olvasó közönség egésze értesülhessen a helyreigazítás tényéről.

A perköltségről a Pp. 80. §-a, 81. §-ának (5) bekezdése és a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben annak a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján történő megváltoztatását, a helyreigazító közlemény főoldalon 24 órán keresztül történő közlési kötelezés és a helyreigazító közleményből „az egymással semmilyen kapcsolatban nem álltak” rész mellőzését kérték.

A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjaira alapították.

Fellebbezésükben előadták, hogy a felperes tárgyaláson tett azon nyilatkozata, hogy, miszerint 24 órán keresztül kéri a főoldalon közzétenni a helyreigazító közlemény tényét a Pp. 496. § (4) és 500. § (2) bekezdés g) pontjába ütközik, így az hatálytalan perbeli jognyilatkozat. Sérelmezte, hogy a kifogásolt „közel barátok voltak” közlés cáfolatához nem szükséges, annak kereteit túllépő az a közleményrész, miszerint a felperes és ... semmilyen kapcsolatban nem álltak.

Ezen tény a felperesek a perben semmivel nem igazolták, míg a felperesek által a perben hivatkozott bizonyíték - az ... -én sugárzott felperes sajtó-nyilatkozatát tartalmazó felvétel - ezt cáfolta is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján kérte, hogy az elsőfokú bíróság - anyagi és eljárásjogi szabályokat nem sértő - ítéletét hagyja helyben.

A helyreigazítás teljesítésének módjával összefüggésben előadta, hogy keresetlevelében a helyreigazítás megjelenítését a közléssel egyezően, „ugyanolyan módon” tartalmú kérelemmel kérte, amelybe tartalmilag a 24 órás közlés is beleértendő.

Rámutatott a valóság közlése kapcsán, hogy a Pp. 495. § (1) bekezdése alapján jogi lehetősége volt kérni a valótlan közléssel szembeni tények előadását, oly módon, hogy az a teljes valóság olvasók elé tárását eredményezze. A helyreigazítás alperesek fellebbezésben támadott közlésének elhagyásával nem orvosolná egészében a jogsérelmet, a teljességgel valótlan alperesi állítás tényét nem tárná az olvasók elé. A felperes az alperesi valótlan állítással szemben azon nemleges tény bizonyítása, miszerint nem voltak közeli barátnők és nem állt semmilyen kapcsolatban, elvileg kizárt volt, és ezzel szemben az alpereseket terhelte a sajtótermékükben állított tények valóságának alátámasztása, amelyet nem tudtak teljesíteni.

Perköltség iránti igénye körében, ügyvédi munkadíjként három óra költségét számította fel 15.000 forint + áfa összegben, amelynek megtérítésre kérte kötelezni a II. rendű alperest.

Az I-II. rendű alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére a Pp. 380. §-a alapján okot adó körülményt nem észlelt, az első fokon eljáró bíróság nem követett el az ügy érdemére kiható olyan eljárási szabálysértést sem, amely miatt Pp. 381. §-a alapján szükséges lenne az elsőfokú eljárás megismétlése, vagy kiegészítése. Ezért a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott. Felülbírálati jogkörét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően.

A Fővárosi Ítéletábrla megállapította, hogy az első fokon eljáró bíróság sem anyagi, sem eljárási jogi szabályt nem sértett. Az elsőfokú ítélet a jogvitában irányadó, az elsőfokú ítélet indokolásában ismertetett anyagi jognak megfelel, az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből helytálló jogkövetkeztetéseket vont le, ezért a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjaira alapított fellebbezés megalapozatlan.

A fellebbezés tükrében a Fővárosi Ítéletábrla arra mutat rá, hogy az Smtv. 12. § (2) bekezdésében foglaltaknak a helyreigazítás olyan módon és terjedelemben történő közzététele felel meg, amely azt biztosítja, hogy az alperesi portál olvasói ugyanolyan módon és terjedelemben ismerhessék meg a helyreigazított közléseket, ahogy a valótlan állításokat tartalmazó cikkeket. Ezen követelmény érvényre juttatása során azonban figyelemmel kell lenni az internetes sajtótermékek egyedi jellemzőire.

A helyreigazítással érintett, jogsértőnek bizonyult közlés címe az online sajtótermék nyitó oldalán is megjelent, ezért a sérelmet szenvedett felperes alappal tarthatott igényt a helyreigazítás tényének főoldalon történő megjelentetésére is. Az online felület nyitó oldalán megjelenő és onnan elérhető közlések esetében a cikkel kapcsolatos helyreigazítás tényére az olvasók figyelmét a főoldalon is szükséges felhívni az eredeti közléssel azonos, vagy nagyban hasonló módon. A 24 órás főoldalon történő helyreigazításra felhívó közlemény megjelenítésére kötelezés az eredeti közléssel hasonló

módon és időben került meghatározásra, amely megfelel a sajtó-helyreigazítás jogintézménye céljának és társadalmi rendeltetésének.

Ezen mód és időtartam biztosítja, hogy a portál főoldalán megjelent valótlan kijelentéssel azonos helyen és módon kerüljön sor a helyreigazításra, az olvasók erre a szövegablakra kattintva eljuthassanak a teljes terjedelemben megjelent cikkhez és annak teljes terjedelmű helyreigazításához. Ugyanis a sajtó-helyreigazítás a célját akkor tudja elérni, ha az eredeti közlésről értesült olvasói kör számára reális időbeli lehetőséget biztosít arra, hogy értesülhessenek a helyreigazítás tényéről és annak tartalmáról is. Az internetes hírportál eredeti közlését olvasók számára az elérést az biztosíthatja, ha egy napon át 24 órás egybefüggő időszámban, a kezdő oldalon is elérhető a helyreigazítás tényére történő figyelemfelhívás.

A Fővárosi Ítéltábla az alpereseknek a felperes sajtó-helyreigazítás iránt indított perében meg nem engedhető kereset-változtatására [Pp. 496. § (4) bekezdés és 500. § (2) bekezdés g) pont] történő hivatkozása körében arra mutat rá, hogy a felperesek keresetlevelükben a helyreigazító közlemény tényének főoldalán történő közzétételére kötelezését a „sérlemzett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben” kérték az Smtv. 12. § (2) bekezdését megjelölve ennek jogalapjaként. Ehhez képest a per tárgyalásán a felperes 24 órás időtartamra vonatkozó nyilatkozata, nem minősült meg nem engedett kereset-változtatásnak a helyreigazító közlemény közzétételének módja vonatkozásban: az az érvényesített jog tartalmi körén belüli - a keresetlevelben meghatározott keretek között maradó - szűkítő tartalmú pontosítása volt a kereseti kérelemnek.

Helyesen került sor annak megállapítására is, hogy a cikkben a közeli barátnői kapcsolat valótlan állításának eredményeként az olvasóban a felperes személyéhez kapcsolódóan a valóságtól eltérő kép alakulhat ki. A cikk egésze szempontjából megítélve ez az olvasó megtévesztésére alkalmas volt, az írás nem felelt meg a megfelelő tájékoztatási kötelezettség követelményének (Smtv. 10. §). Ezért a Kúria PK. 15. számú állásfoglalása alapján az elsőfokú bíróság a helyreigazító közlés szövegét a kérelem és ellenkérelem határain belül, okszerű mérlegeléssel állapította meg belátása szerint. A Fővárosi Ítéltábla egyetértett a jogosult által közte és ... közötti baráti viszony és bármely kapcsolat kizárásának közlésére vonatkozó szövegtartalommal. Ez a jogsérelem orvoslásához szükséges volt, az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből eltérő tartalmú helyreigazítási tartalom nem volt megállapítható, a fellebbezésben sérelmezett valóság-közlés helyes indokai alapján okszerű volt, az alperesek semmilyen módon nem támasztották alá azt, hogy bármiféle kapcsolat igazolható lenne a két személy között.

Fentiekre figyelemmel helyesen került sor a sajtó-helyreigazítás 24 órás időtartamban történő közzétételére és a közleményben való tények meghatározása körében arra, hogy a felperes és ... „nem barátnők, egymással semmilyen kapcsolatban nem álltak”.

Az érdemben helyes elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Az I-II. rendű alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért viselik a felperes másodfokú perköltségét a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján. A jogi képviselővel eljáró felperes költségjegyzék előterjesztésével költségigényét három munkára alapján 15.000 forint + áfa összegben számította fel. A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján azonban az ügyvédi munkadíj (2), (4) bekezdésben meghatározott összegének 50%-a állapítható meg a másodfokú eljárásban, ezért Fővárosi Ítéltábla II. rendű alperest az igényelt összeg fele részének megfizetésére kötelezte, a 4/A. § szerint az áfa összegét külön felszámítva.

Ugyancsak a II. rendű alperes viseli az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben előlegezett, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdés alapján számított, 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket, melynek megfizetéséről a Fővárosi Ítéltábla a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2. §-a és 3. §-a szerint határozott.

Budapest, 2019. április 9.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő